

Μομφή, ανάσα για τον ΣΥΡΙΖΑ

Του Πάσχου Μανδραβέλη

Διακινούνται πολλές ει-
κασίες για την αναπάντε-
χη κίνηση του ΣΥΡΙΖΑ να
καταθέσει πρόταση δυσπι-
στίας κατά της κυβέρνη-
σης. Κάποιοι το βάφτισαν
«Πυροτέχνημα», άλλοι
«Γκάφα», άλλη «Μπλόφα».
Μόνο ο κυβερνητικός εκ-
πρόσωπος δεν κατάλαβε
τίποτε και χαρακτήρισε
για καθ' όλα νόμιμη κοι-
νοβουλευτική διαδικασία
«μαχαιριά στη χώρα».

Με δεδομένο ότι η πρό-
ταση μομφής δεν θα καρ-
ποφορήσει, ακούγονται
μύρια όσα για τις προθέ-
σεις του κ. Αλέξη Τσίπρα.
Κάποιες από αυτές αγγί-
ζουν τη συνωμοσιολογία,
ότι τάχα ο ΣΥΡΙΖΑ, βλέ-
ποντας τα αδιέξοδα της
κυβέρνησης στις διαπραγ-
ματεύσεις με την τρόικα,

θέλει να την δεσμεύσει με
νωπή ψήφο εμπιστοσύνης
για έξι ακόμη μήνες. Ετσι
η κυβέρνηση θα πάρει τα
σκληρά μέτρα και το χα-
στούκι στις ευρωεκλογές
θα είναι μεγαλύτερο.

Αυτή η θεωρία πιθανώς
να ενισχύεται και από το
κύριο άρθρο της εφημερί-
δας του κόμματος «Αυγή»
που την Παρασκευή έγρα-
φε: «Η ψηφοφορία, την
Κυριακή το βράδυ, ακόμη
κι αν σφραγιστεί από την
εκβιαστική ψήφο των βου-
λευτών του μνημονιακού
μπλοκ, σηματοδοτεί την
αφετηρία για την πορεία
της δημοκρατικής ανα-
τροπής, που θα αποκτήσει
αδιαμφισβήτητη θεσμική
αποκρυστάλλωση με την
ψηφο στις (όποιες) κάλ-
πες του Ιουνίου, απ' όπου

θα αναδειχθούν οι νέοι
δημοκρατικοί και προ-
οδευτικοί συσχετισμοί»
(«Τίτλοι τέλους για την κυ-
βέρνηση» 8.11.2013).

Στη δίκη προθέσεων
προστίθεται ένα ακόμη
στοιχείο: η πρόταση μομ-
φής έγινε την ίδια μέρα
που η κυβέρνηση αποφά-
σισε να εκκενώσει το ρα-

πολιών τον Ιούνιο, αλλά
χωρίς όμως να υπολογίζει
τη φθίνουσα πορεία της
δυσaréσκειας σχετικά με
τον κυβερνητικό χειρισμό.

Ανεξαρτήτως όμως των
προθέσεων υπάρχουν και
τα πραγματικά αποτελέ-
σματα της κίνησης του ΣΥ-
ΡΙΖΑ. Είναι η ανακούφιση
στην κυβέρνηση, διότι

λίγο. Μην ξεχνάμε ότι η
πρόταση μομφής δεν έρ-
χεται μόνο μετά την ΕΡΤ,
αλλά και μετά τη λογική
ομιλία που έκανε ο κ. Τσί-
πρας στο Οστιν του Τέξας.
Πολλοί στο τσούρμιο των
συνιστώσων έχουν αλ-
λεργία στη λογική και θε-
ωρούν έγκλημα -ή ακόμη
χειρότερα: «δεξιά απόκλι-
ση»- κάθε εκλογίκευση του
κόμματος.

Συνεπώς η κυβέρνηση
παίρνει μια ανάσα από
την «μπαταριά στον γάμο
του Καραγκιόζη», αλλά με-
γαλύτερη ανάσα παίρνει
και η ηγετική ομάδα του
ΣΥΡΙΖΑ που στριμώχνεται
όλο και περισσότερο με-
ταξύ της πραγματικότητας
και του διάχυτου παρα-
λογισμού του κόμματος.
Προφανώς υπάρχουν κι

εκεί κάποιοι που κατανο-
ούν ότι με τα επαναστατι-
κά τα λόγια τα μεγάλα, όχι
μόνο θα βρεθούν σε αδι-
έξοδο αν κληθούν να κυ-
βερνήσουν (θα 'ναι αυτοί
που θα προκαλέσουν το
«ατύχημα» και θα αναγκα-
στούν να φύγουν με ελικό-
πτερο), αλλά δεν μπορούν
να προσελκύσουν άλλους
εκλογείς, πουλώντας τους
«αγανάκτηση». Το κόλλη-
μα στις δημοσκοπήσεις
αυτό πιστοποιεί.

Το μόνο πρόβλημα εί-
ναι ότι κι αυτή η ανάσα θα
είναι βραχείας διάρκειας.
Η πραγματικότητα πάντα
εκδικείται και τα πολιτικά
αδιέξοδα του ΣΥΡΙΖΑ δεν
σβήνουν με πυροτεχνή-
ματα, όπως οι προτάσεις
μομφής. Σύντομα θα τα
ξαναβρεί μπροστά του...

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

διομέγαρο της ΕΡΤ από
τους πρώην εργαζόμενους
της εταιρείας. Η ηγετική
ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ έμοια-
ζε έτοιμη από καιρό. Πε-
ρίμενε την κίνηση της
κυβέρνησης για να προ-
χωρήσει στην πρόταση,
ίσως για να κεφαλαιοποι-
ήσει την αντίδραση των

όπως είπε ο κ. Κυριάκος
Μπισσοτάκης «μέσα από
την ψήφο θα αναβαθμι-
στεί η κοινοβουλευτική
πλειοψηφία προκειμένου
να αντιμετωπίσει τις προ-
κλήσεις της χώρας». Με
επίθεση όμως καταλα-
γιάζουν και τα πνεύματα
στον ΣΥΡΙΖΑ. Εστω για

Η ΑΥΓΗ

Υπέρ των πλουσίων, εις βάρος των φτωχών

Δρεττάκης Μανόλης, τέως αντιπρόεδρος της Βουλής, υπουργός και καθηγητής της ΑΣΟΕΕ

Μετά από «κυοφορία» πολλών μηνών, ο
υπουργός Οικονομικών έδωσε για διαβού-
λευση το νομοσχέδιο με το οποίο καθιερών-
εται ο «Ενιαίος Φόρος Ακινήτων» (ΕΝΦΑ). Το
νομοσχέδιο ξεσήκωσε θύελλα αντιδράσεων
από βουλευτές τόσο των αστικών όσο και
των αγροτικών περιφερειών. Οι τελευταίοι,
μάλιστα, απείλησαν ότι δεν θα ψηφίσουν το
νομοσχέδιο, με αποτέλεσμα να καθυστερήσει
η κατάθεσή του στη Βουλή για ψήφιση, προ-
κειμένου να γίνουν κάποιες αλλαγές για να
ψηφιστεί.

Ένας πραγματικός Φόρος Ακίνητης Περι-
ουσίας (ΦΑΠ) ήταν εκείνος τον οποίο είχα την
τιμή ως υπουργός Οικονομικών να εισηγηθώ
στη Βουλή και ο οποίος ψηφίστηκε τους πρώ-
τους μήνες του 1982

Παρ' όλο που η φορολόγηση των αγροτε-
μαχίων σε μια χώρα, στην οποία κυριαρχεί
η μικρή και κατακερματισμένη ιδιοκτησία
και η οποία σε πολλές περιπτώσεις αποδίδει
ελάχιστα (και σε ορισμένες καθόλου) έσοδα,
αποτελεί, πράγματι, ένα από τα σοβαρά μει-
ονεκτήματα αυτού του νομοσχεδίου. Δεν είναι,
όμως, το σοβαρότερο.

Το σοβαρότερο πρόβλημα του νομοσχεδίου
αυτού είναι ότι συγχωνεύει τον Φόρο Ακίνητης
Περιουσίας (που αφορά την αξία του συνόλου
των ακινήτων του κάθε φορολογούμενου και
τη φορολόγησή τους με βάση μια προοδευ-
τική κλίμακα, αλλά με συντελεστές που δεν
αποδίδουν σημαντικά έσοδα), και το χαράτσι
(που επιβάλλεται σε όλα τα ηλεκτροδοτούμενα
από τη ΔΕΗ ακίνητα και εισπράττεται με τους
λογαριασμούς του ρεύματος).

Από τη συγχώνευση, όμως, αυτή δεν προ-
κύπτει ένας προοδευτικός και κοινωνικά δί-
καιος φόρος, αλλά, αντίθετα, ένας φόρος που
διευρύνει τις αδικίες που είχε το χαράτσι, δε-
δομένου ότι φορολογεί με διάφορους συντε-
λεστές το κάθε ένα ακίνητο χωριστά, γεγονός
το οποίο σημαίνει ότι φόρο θα πληρώσει, π.χ.,
ακόμη και ο φορολογούμενος που:

- Η μόνη ακίνητη περιουσία του είναι ένα
διαμέρισμα ακόμα και 50 τ.μ. σε περιοχή
που ισχύουν χαμηλές αντικειμενικές αξίες,

στο οποίο διαμένει.

- Διαμένει σε ενοικιαζόμενο διαμέρισμα και η
μόνη ακίνητη περιουσία του είναι ένα οικόπε-
δο ή ένα αγροτεμάχιο που δεν καλλιεργείται.

- Είναι έγγαμος και πολύτεκνος με 4 παιδιά
αν το εισόδημά του ξεπερνά τις 12.000 ευρώ
και κατέχει μόνο ένα διαμέρισμα 100 τ.μ. στο
οποίο διαμένει η οικογένειά του.

Είναι σαφές ότι ο ΕΝΦΑ από τη μια μεριά
είναι εις βάρος των φτωχών και ιδιαίτερα των
οικογενειών με παιδιά και χαμηλά εισοδήμα-
τα και περισσότερο των τρίτεκνων και πολύ-
τεκνων που διαθέτουν μόνο ένα ακίνητο στο
οποίο διαμένουν, και από την άλλη είναι υπέρ
των πλουσίων, δεδομένου ότι δεν αθροίζεται
η αξία όλων των ακινήτων που διαθέτουν
και δεν φορολογείται η αξία αυτή με βάση μια
προοδευτική κλίμακα, αφού αφαιρεθεί ένα
αφορολόγητο ποσό, ανάλογα με την οικογε-
νειακή κατάσταση του φορολογούμενου.

Ένας πραγματικός Φόρος Ακίνητης Περι-
ουσίας (ΦΑΠ) ήταν εκείνος τον οποίο είχα την
τιμή ως υπουργός Οικονομικών να εισηγη-
θώ στη Βουλή και ο οποίος ψηφίστηκε τους
πρώτους μήνες του 1982. Και ενώ είχε αρχί-
σει να εφαρμόζεται και είχαν ήδη υποβληθεί
1.000.000 δηλώσεις, ο πρωθυπουργός, που
τον είχε εγκρίνει πριν εισαχθεί στη Βουλή,
υποκύπτοντας στις πιέσεις και τα συμφέροντα
των πλουσίων (όπως έκανε και τα επόμενα
χρόνια), τον κατάργησε ουσιαστικά, γεγονός
που με οδήγησε τον Ιούνιο του 1982 στην άμε-
ση και αμετάκλητη παραίτησή μου.

Σε αντιπαράθεση με τον κατ' ευφημισμό
«Ενιαίο Φόρο Ακινήτων», είναι πιστεύω, χρή-
σιμο να παραθέσω τα βασικά σημεία του ΦΑΠ
του 1982, οι διατάξεις του οποίου περιλαμβάν-
ονται στον Νόμο 1249/82 που δημοσιεύτηκε
στο ΦΕΚ 49Α/82. Σημειώνω εδώ ότι με τον
ίδιο νόμο καθιερώθηκαν και οι αντικειμε-
νικές αξίες των ακινήτων και έπαυσαν οριστικά
οι παράνομες συναλλαγές που γίνονταν στις
εφορίες.

Παραλείποντας τις λεπτομέρειες (για τις
οποίες παραπέμπω στον Ν. 1249/82) και μετα-
τρέποντας τα ποσά που ήταν τότε σε δραχμές

σε ευρώ με την ισοτιμία 1 ευρώ=340,75 δραχ-
μές, ο νόμος αυτός προέβλεπε:

Αφορολόγητο ποσό: για τα φυσικά πρόσω-
πα 25 εκατ. δρχ. (73.000 ευρώ) και για τα νομι-
κά πρόσωπα 30 εκατ. δρχ. (88.000 ευρώ). Στην
περίπτωση συζύγων που είχαν και οι δύο ακί-
νητη περιουσία, το αφορολόγητο ποσό για τον
σύζυγο που είχε τη μεγαλύτερη σε αξία περι-
ουσία ήταν 25 εκατ. δρχ. (73.000 ευρώ) και για
τον άλλο σύζυγο 10 εκατ. δρχ. (29.000 ευρώ).
Οι σύζυγοι, δηλαδή, φορολογούνταν χωριστά.
Στο υπόλοιπο που απέμενε, μετά την αφαιρέ-
ση του αφορολόγητου ποσού από τη συνολική
αξία των ακινήτων του φορολογούμενου, επι-
βαλλόταν φόρος:

- Για το νομικά πρόσωπα με πάγιο συντε-
λεστή 1,5%.
- Για τα φυσικά πρόσωπα με συντελεστές:
0,5% για τις πρώτες 29.000 ευρώ, 1,0% για τις
επόμενες 29.000 ευρώ, 1,5%, για τις επόμενες
29.000 ευρώ και 2% το παραπάνω ποσό.

Αυτά, όμως, ίσχυαν με τις αντικειμενικές
αξίες ακινήτων του 1982. Οι αξίες αυτές ανα-
προσαρμόστηκαν έκτοτε, αλλά σήμερα, με
βάση από τη μια μεριά τη νέκρωση της οικο-
δομής και των χιλιάδων απούλητων νεόδ-
μπτων διαμερισμάτων και από την άλλη των
χιλιάδων ξενοίκιαστων διαμερισμάτων, η
πτώση των τιμών επιβάλλει την ανάλογη προ-
σαρμογή των αντικειμενικών αξιών που ισχύ-
ουν σήμερα στις περιοχές εκείνες στις οποίες
οι τιμές των ακινήτων έχουν μειωθεί σημαντι-
κά και είναι χαμηλότερες εκείνων της αγοράς.

Αν εφαρμοζόταν σήμερα ο ΦΑΠ του νό-
μου 1249, όπως ψηφίστηκε το 1982 (δηλαδή
χωρίς αναπροσαρμογές των αφορολογή-
των), οι φορολογούμενοι με χαμηλής ση-
μερινής αντικειμενικής αξίας ακίνητα που
τώρα θα κληθούν πληρώσουν τον ΕΝΦΑ,
με τον Ν. 1249 είτε δεν θα πλήρωναν φόρο
είτε θα πλήρωναν πολύ χαμηλότερο φόρο.
Αντίθετα, εκείνοι με ακίνητα μεγάλης αξίας
θα πλήρωναν υψηλότερο φόρο. Θα ήταν,
δηλαδή, ένας πραγματικά κοινωνικά δίκαιος
φόρος, σε αντίθεση με τον προκλητικά κοι-
νωνικά άδικο ΕΝΦΑ.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

Μομφές και ψέματα

Του ΠΑΝΟΥ ΣΩΚΟΥ

Η πρόταση δυσπιστίας είναι μια κοινοβουλευτική δυνα-
τότητα που έχει η αξιωματική αντιπολίτευση, για τρεις μέ-
ρες, να κάνει μια συνολική επίθεση στην κυβέρνηση. Να
σηματοδοτήσει την καθολική άρνησή της στην κυβερνητι-
κή πολιτική, να αναπτύξει τις δικές της θέσεις για τη διακυ-
βέρνηση της χώρας, να κεφαλαιοποιήσει αν είναι δυνατόν
τα όποια κέρδη έναντι της κυβέρνησης έχει μέχρι εκείνη
τη στιγμή μέσα από την καθημερινή αντιπαράθεση. Ταυτό-
χρονα δίνει τη δυνατότητα και στα άλλα κόμματα να πάρουν
θέση για την εφαρμοζόμενη κυβερνητική πολιτική.

Υπό αυτή την έννοια δεν έχει ιδιαίτερη σημασία το γιατί
ο ΣΥΡΙΖΑ κατέθεσε την πρόταση. Αυτό που έχει σημασία
είναι τι θα προκύψει από τη συζήτηση, ώστε οι πολίτες να
έχουν πλέον στην πορεία προς τις ευρωεκλογές του Μαΐ-
ου (και με ανοικτό το ενδεχόμενο να γίνουν ταυτόχρονα και
εθνικές εκλογές) μια καθαρή εικόνα για τους στόχους και
τις επιδιώξεις κάθε κόμματος ή κάθε ομάδας βουλευτών.
Εν προκειμένω:

- Να σχηματίσουν εικόνα και άποψη για το αν ο ΣΥΡΙ-
ΖΑ έχει υλοποιήσει εναλλακτική πρόταση για την έξοδο
της χώρας από την κρίση ή καλλιέργει αταπιάτες -όπως
έγραψε προ ημερών ένα στέλεχος του-, όταν λείπει μέσω του
προέδρου του σε ξένα ακροατήρια πως θα καταγγείλει ως
κυβέρνηση το Μνημόνιο αλλά ταυτόχρονα θα παραμείνει η
χώρα στην Ευρωζώνη για να διαπραγματευθεί με τους δα-
νειστές από το μπέν. Η ακόμα να απαντήσει για το πού θα
βρει τα λεφτά να εφαρμόσει όσα υπόσχεται, όπως απόρρησε
προ ημερών ο Μανώλης Γλέζος.

- Να ξεκαθαρίσει, π.χ., η ΔΗΜΑΡ αν εξακολουθεί να
είναι στο «ναι μεν αλλά» ή αν τάσσεται οριστικά και αμετά-
κλητα κατά της κυβέρνησης και της μνημονιακής πολιτικής
(δυστυχώς όχι μόνο παραμένει στο «ναι μεν αλλά», αλλά το
«παρών» που θα δηλώσει απόψε αποδεικνύεται πιο... ΔΗ-
ΜΑΡ από ποτέ).

- Να πάρουν θέση οι εμφανιζόμενοι ως διαφωνούντες
βουλευτές του ΠΑΣΟΚ για το αν θα συνεχίσουν να είναι
προσδεμένοι στο μικρό πλέον άρμα του Βενιζέλου και όλοι
μαζί να αποτελούν μια συνιστώσα του Αντώνη Σαμαρά ή αν
θα κάνουν τη μεγάλη ρήξη, διασώζοντας ό,τι μπορούν από
το άλλοτε μεγάλο ΠΑΣΟΚ του λαού και του μη προνομιού-
χου Έλληνα.

Στην πραγματικότητα καμία κυβέρνηση δεν έπεσε και
δεν θα πέσει με μια πρόταση μομφής. Στη δημοκρατία οι
κυβερνήσεις πέφτουν στις εκλογές, αλλά η πτώση τους
χτίζεται κάθε μέρα με τους κοινωνικούς αγώνες, με την
αντίσταση στην κυβερνητική πολιτική, με την επεξεργασία
και διατύπωση μια άλλης πολιτικής πρότασης, που θα εξυ-
πηρετεί τα λαϊκά συμφέροντα.